

Publicerad 2024-01-07 15:47 av Lioar2024

ett djup.

Jag kan se många människor vandra bredvid varandra.
men jag ser lite liv?

Jag ser maskrosen växa ur sprucken asfalt precis som vi.

Jag kan inte låta det gå en dag till,utan att de blir oss.

månljusets kross kanske borde få till det men bara med handen på ett kors.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lioar2024 med Poeter.se id #233723 innehar upphovsrätten